

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 21 czerwca 2013 r.

ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota w Morzu Bałtyckim

(2013/305/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 95,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 dotyczy wszystkich działań wchodzących w zakres wspólnej polityki rybołówstwa prowadzonych na terytorium państw członkowskich lub na wodach UE bądź przez unijne statki rybackie lub też – bez uszczerbku dla pierwotnej odpowiedzialności państwa członkowskiego bandery – przez obywateli państwa członkowskiego, oraz stanowi w szczególności, iż to państwa członkowskie dopilnowują, aby kontrola, inspekcje i egzekwowanie przepisów były przeprowadzane w sposób niedyskryminacyjny w odniesieniu do sektorów, statków lub osób, a także na podstawie zarządzania ryzykiem.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 779/97⁽²⁾ ustanawia warunki zrównoważonej eksploatacji dorsza.
- (3) Artykuł 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 przewiduje możliwość, zgodnie z którą Komisja – w porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi – może określić, które łowiska mają zostać objęte indywidualnym programem kontroli i inspekcji. W takim indywidualnym programie kontroli i inspekcji należy koniecznie określić cele, priorytety i procedury oraz

wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych, ustalone na podstawie systemu zarządzania ryzykiem i poddawane okresowym przeglądom po analizie osiągniętych rezultatów. Zainteresowane państwa członkowskie mają obowiązek wprowadzić niezbędne środki mające na celu zapewnienie wdrożenia indywidualnych programów kontroli i inspekcji, w szczególności w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz do okresów i obszarów, w których mają one zostać zastosowane.

- (4) Artykuł 95 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 stanowi, iż w indywidualnym programie kontroli i inspekcji określa się wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych ustalone na podstawie systemu zarządzania ryzykiem. W tym celu należy ustanowić wspólne kryteria oceny ryzyka i zarządzania nim dotyczące działań sprawdzających, inspekcyjnych i weryfikacyjnych, tak aby umożliwić terminowe przeprowadzanie oceny ryzyka i oceny ogólnej istotnych informacji pochodzących z kontroli i inspekcji. Celem wspólnych kryteriów jest zapewnienie zharmonizowanego podejścia do inspekcji i weryfikacji we wszystkich państwach członkowskich oraz stworzenie równych warunków działania dla wszystkich przedsiębiorców.
- (5) Indywidualny program kontroli i inspekcji powinien być ustanawiany na okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. i wdrażany przez Danię, Estonię, Finlandię, Litwę, Łotwę, Niemcy, Polskę i Szwecję.
- (6) Artykuł 98 ust. 1 i 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011⁽³⁾ przewiduje, że – nie naruszając postanowień zawartych w planach wieloletnich – właściwe organy państw członkowskich zobowiązane są do przyjęcia podejścia opartego na analizie ryzyka przy wyborze celów inspekcji, wykorzystując wszystkie dostępne informacje oraz – stosownie do przyjętej strategii kontroli i egzekwowania przepisów opartej na analizie ryzyka – do przeprowadzenia w obiektywny sposób niezbędnych działań inspekcyjnych, tak aby zapobiegać zatrzymywaniu na burcie, przeładowywaniu, wyładowywaniu, przetwarzaniu, przewożeniu, przechowywaniu, wprowadzaniu do obrotu i składowaniu produktów rybołówstwa pochodzących z działalności, która jest niezgodna z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1.

- (7) Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa ustanowiona rozporządzeniem Rady (WE) nr 768/2005⁽¹⁾ (zwana dalej „EFCA”) ma za zadanie koordynację wdrażania indywidualnego programu kontroli i inspekcji za pomocą wspólnego planu rozmieszczenia, który nadaje skuteczności celom, priorytetom, procedurom oraz wartościom odniesienia dotyczącym działań inspekcyjnych określonych w indywidualnym programie kontroli i inspekcji, oraz określa środki kontroli i inspekcji, gromadzone przez każde zainteresowane państwo członkowskie. Należy zatem objaśnić między procedurami określonymi w indywidualnym programie kontroli i inspekcji a procedurami wspólnego planu rozmieszczenia.
- (8) Aby zharmonizować procedury w zakresie kontroli i inspekcji dotyczące połowów bałtyckiego dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota, a także aby zapewnić powodzenie wieloletniemu planowi dla stada dorsza występującego w Morzu Bałtyckim, należy opracować wspólne zasady dla działań kontrolnych i inspekcyjnych prowadzonych przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich, w tym w zakresie wzajemnego dostępu do istotnych danych. W tym celu intensywność działań kontrolnych i inspekcyjnych należy ustanowić na podstawie docelowych wartości odniesienia.
- (9) Wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze między zainteresowanymi państwami członkowskimi należy – tam gdzie to możliwe – realizować zgodnie ze wspólnymi planami rozmieszczenia ustanowionymi przez EFCA, tak aby przyczyniły się one do ujednoczenia praktyk w zakresie kontroli, inspekcji i nadzoru oraz do rozwoju koordynacji działań w zakresie kontroli, inspekcji i nadzoru między właściwymi organami tych państw członkowskich.
- (10) Wyniki uzyskane dzięki zastosowaniu indywidualnego programu kontroli i inspekcji powinny zostać ocenione przy pomocy rocznych sprawozdań z oceny przekazywanych Komisji i EFCA przez zainteresowane państwa członkowskie.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji ustalono w porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja ustanawia indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota na Morzu Bałtyckim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1.

Artykuł 2

Zakres

1. Indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje w szczególności następujące działania:
 - a) działalność połowową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 na Morzu Bałtyckim; oraz
 - b) działalność związaną z połowami, w tym ważenie, przetwarzanie, wprowadzanie do obrotu, przewożenie i przechowywanie produktów rybołówstwa.
2. Indywidualny program kontroli i inspekcji stosuje się do dnia 31 grudnia 2018 r.
3. Indywidualny program kontroli i inspekcji wdrażany jest przez Danię, Estonię, Finlandię, Litwę, Łotwę, Niemcy, Polskę i Szwecję (zwane dalej „zainteresowanymi państwami członkowskimi”).

ROZDZIAŁ II

CELE, PRIORYTETY, PROCEDURY I WARTOŚCI ODNIESIENIA

Artykuł 3

Cele

1. Indywidualny program kontroli i inspekcji zapewnia jednolite i skuteczne wdrożenie środków ochrony i kontroli obowiązujących w odniesieniu do stad, o których mowa w art. 1.
2. Działania kontrolne i inspekcyjne prowadzone w ramach indywidualnego programu kontroli i inspekcji mają w szczególności na celu zapewnienie przestrzegania następujących przepisów:
 - a) przepisów o zarządzaniu uprawnieniami do połowu oraz wszelkich indywidualnych warunków z nimi związanych, w tym w zakresie monitorowania poziomu wykorzystania kwot oraz systemu nakładów połowowych w Morzu Bałtyckim;
 - b) przepisów o obowiązku sprawozdawczym w odniesieniu do działalności połowowej, w szczególności w zakresie wiarygodności odnotowanych i zgłaszanych informacji;
 - c) przepisów dotyczących zakazu selekcji jakościowej oraz obowiązku wyładunku wszystkich połowów objętych kwotą połowową.

Artykuł 4

Priorytety

1. Zainteresowane państwa członkowskie prowadzą działania kontrolne i inspekcyjne w odniesieniu do działalności połowowej statków rybackich oraz działalności związanej z połowami prowadzonej przez inne podmioty, na podstawie strategii zarządzania ryzykiem, zgodnie z art. 4 ust. 18 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i art. 98 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011.

2. Każdy statek rybacki, każda grupa statków rybackich, kategoria narzędzi połowowych, każdy podmiot lub każda działalność związana z połowami, w odniesieniu do każdego stada, o którym mowa w art. 1, podlega kontroli i inspekcji stosownie do poziomu priorytetowości przypisanego zgodnie z ust. 3.

3. Każde zainteresowane państwo członkowskie przypisuje poziom priorytetowości na podstawie wyników oceny ryzyka przeprowadzonej zgodnie z procedurami określonymi w art. 5.

Artykuł 5

Procedury oceny ryzyka

1. Niniejszy artykuł dotyczy zainteresowanych państw członkowskich oraz – wyłącznie do celów stosowania ust. 4 – wszystkich państw członkowskich.

2. Państwa członkowskie oceniają ryzyko w odniesieniu do wielkości uwzględnianych stad i obszaru(-ów), na podstawie tabeli w załączniku I.

3. W ramach oceny ryzyka każde państwo członkowskie rozpatruje – na podstawie doświadczeń z przeszłości oraz wykorzystując wszelkie dostępne i istotne informacje – prawdopodobieństwo wystąpienia przypadku nieprzestrzegania przepisów oraz jego ewentualne potencjalne konsekwencje. Łącząc te elementy, każde państwo członkowskie dokonuje oceny poziomu ryzyka („bardzo niski”, „niski”, „średni”, „wysoki” lub „bardzo wysoki”) w odniesieniu do każdej z podlegających inspekcji kategorii, o których mowa w art. 4 ust. 2.

4. Jeżeli statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego, które nie jest zainteresowanym państwem członkowskim, lub statek rybacki państwa trzeciego prowadzi działalność w obszarze, o którym mowa w art. 1, przypisuje mu się poziom ryzyka zgodnie z ust. 3. W przypadku braku informacji, oraz jeżeli organy państwa bandery nie dostarczą – w ramach art. 9 – wyników swoich własnych ocen ryzyka przeprowadzonych zgodnie z art. 4 ust. 2 i zgodnie z ust. 3 oraz wskazujących na inny poziom ryzyka, statek ten zostanie uznany za statek rybacki o „bardzo wysokim” poziomie ryzyka.

Artykuł 6

Strategia zarządzania ryzykiem

1. Na podstawie własnej oceny ryzyka każde zainteresowane państwo członkowskie określa strategię zarządzania ryzykiem, której celem jest zapewnienie przestrzegania przepisów. Strategia ta obejmuje określenie, opis i dystrybucję stosownych opłacalnych instrumentów kontroli i środków inspekcyjnych, w odniesieniu do charakteru oraz przewidywanego poziomu każdego ryzyka, oraz osiągnięcie docelowych wartości odniesienia.

2. Strategia zarządzania ryzykiem, o której mowa w ust. 1, jest koordynowana na szczeblu regionalnym za pomocą wspólnego planu rozmieszczenia opisanego w art. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 768/2005.

Artykuł 7

Związek z procedurami wspólnego planu rozmieszczenia

1. W ramach wspólnego planu rozmieszczenia – w stosownych przypadkach – każde zainteresowane państwo członkow-

skie informuje EFCA o wynikach swoich ocen ryzyka przeprowadzonych zgodnie z art. 5 ust. 3, a w szczególności przekazuje wykaz przewidywanych poziomów ryzyka wraz z odpowiadającymi im wartościami docelowymi w zakresie inspekcji.

2. W stosownych przypadkach wykazy poziomu ryzyka i wartości docelowych, o których mowa w ust. 1, są uaktualniane z wykorzystaniem informacji zebranych podczas wspólnych działań inspekcyjnych i nadzorczych. Informacje te przekazuje się EFCA natychmiast po zakończeniu każdej aktualizacji.

3. EFCA wykorzystuje informacje otrzymane od zainteresowanych państw członkowskich w celu koordynowania strategii zarządzania ryzykiem na szczeblu regionalnym, zgodnie z art. 6 ust. 2.

Artykuł 8

Docelowe wartości odniesienia

1. Bez uszczerbku dla docelowych wartości odniesienia określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008⁽¹⁾, docelowe wartości odniesienia na szczeblu unijnym dla statków rybackich bądź innych operatorów „wysokiego” i „bardzo wysokiego” poziomu ryzyka określono w załączniku II.

2. Docelowe wartości odniesienia dla statków rybackich lub innych operatorów „bardzo niskiego”, „niskiego” i „średniego” poziomu ryzyka określają zainteresowane państwa członkowskie za pomocą krajowych programów kontroli, o których mowa w art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, i środków krajowych, o których mowa w art. 95 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 państwa członkowskie mogą stosować zamiennie różne docelowe wartości odniesienia, wyrażone jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów, pod warunkiem że:

- a) szczegółowa analiza działalności połowowej lub działalności związanej z połowami oraz zagadnień związanych z egzekwowaniem przepisów uzasadnia potrzebę ustanowienia docelowych wartości odniesienia wyrażonych jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów;
- b) o wartościach odniesienia wyrażonych jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów poinformowana zostanie Komisja, przy czym nie zgłosi ona sprzeciwu wobec tych wartości w terminie 90 dni; jednocześnie wartości te nie będą dyskryminacyjne i nie będą wpływać na cele, priorytety i procedury oparte na ocenie ryzyka określone w indywidualnym programie kontroli i inspekcji.

4. Wszystkie docelowe wartości odniesienia podlegają ocenie rocznej na podstawie sprawozdań z oceny, o których mowa w art. 13 ust. 1, oraz – w stosownych przypadkach – podlegają przeglądowi w ramach oceny, o której mowa w art. 13 ust. 4.

5. W stosownych przypadkach skuteczność docelowym wartościom odniesienia, o których mowa w niniejszym artykule, nadaje się we wspólnym planie rozmieszczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

ROZDZIAŁ III

WYKONANIE

Artykuł 9

Współpraca między państwami członkowskimi i z państwami trzecimi

1. Zainteresowane państwa członkowskie współpracują podczas wdrażania indywidualnego programu kontroli i inspekcji.
2. W stosownych przypadkach wszystkie pozostałe państwa członkowskie współpracują z zainteresowanymi państwami członkowskimi.
3. Państwa członkowskie mogą współpracować z właściwymi organami państw trzecich na rzecz wdrożenia indywidualnego programu kontroli i inspekcji.

Artykuł 10

Wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze

1. Aby zwiększyć efektywność i skuteczność krajowych systemów kontroli rybołówstwa, zainteresowane państwa członkowskie realizują wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze na wodach podlegających ich jurysdykcji oraz – w stosownych przypadkach – na swoim terytorium. W stosownych przypadkach działania te przeprowadzane są w ramach wspólnych planów rozmieszczenia, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 768/2005.
2. Do celów wspólnych działań inspekcyjnych i nadzorczych każde z zainteresowanych państw członkowskich:
 - a) dopilnowuje, aby urzędnicy z innych zainteresowanych państw członkowskich zostali zaproszeni do uczestnictwa we wspólnych działaniach inspekcyjnych i nadzorczych;
 - b) ustanawia wspólne procedury operacyjne mające zastosowanie do statków nadzorujących;
 - c) w stosownych przypadkach wyznacza punkty kontaktowe, o których mowa w art. 80 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
3. We wspólnych działaniach inspekcyjnych i nadzorczych mogą uczestniczyć urzędnicy i inspektorzy unijni.

Artykuł 11

Wymiana danych

1. Do celów wykonania indywidualnego programu kontroli i inspekcji, każde zainteresowane państwo członkowskie zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę danych, o której mowa w art. 111 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i załączniku XII do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011, z pozostałymi zainteresowanymi państwami członkowskimi i Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (EFCA).
2. Dane, o których mowa w ust. 1, mają związek z działalnością połowową oraz działalnością związaną z połowami prowadzonymi w obszarach objętych indywidualnym programem kontroli i inspekcji.

Artykuł 12

Informacje

1. W oczekiwaniu na pełne wdrożenie tytułu XII, rozdział III rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz zgodnie z formatem

określonym w załączniku III do niniejszej decyzji, każde zainteresowane państwo członkowskie przekazuje Komisji i EFCA drogą elektroniczną – do dnia 31 stycznia każdego roku kalendarzowego – następujące informacje dotyczące roku poprzedniego:

- a) oznaczenie identyfikacyjne, data i rodzaj każdej kontroli lub inspekcji przeprowadzonej w trakcie poprzedniego roku;
- b) oznaczenie identyfikacyjne każdego statku rybackiego (numer unijnego rejestru floty rybackiej), pojazd lub operator (nazwa firmy) objęty kontrolą lub inspekcją;
- c) w stosownych przypadkach – rodzaj narzędzi połowowych poddanych inspekcji; oraz
- d) w przypadku wykrycia jednego lub kilku poważnych naruszeń:
 - (i) rodzaj poważnych naruszeń;
 - (ii) aktualna sytuacja jeśli chodzi o działania następcze w odniesieniu do poważnych naruszeń (np. prowadzone jest/będzie dochodzenie, wniesiono apelację); oraz
 - (iii) kary nałożone w związku ze stwierdzeniem poważnych naruszeń: wysokość grzywien, wartość zabezpieczonych ryb lub narzędzi, punkty nałożone zgodnie z art. 126 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 404/2011, lub rodzaj kar.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazywane są oddzielnie do każdej kontroli lub inspekcji, przy czym są one wymieniane i aktualizowane w każdym sprawozdaniu do momentu zakończenia danego działania zgodnie z prawem zainteresowanego państwa członkowskiego. Jeżeli po wykryciu poważnego naruszenia nie podjęto żadnych działań, należy załączyć wyjaśnienie.

Artykuł 13

Ocena

1. Każde zainteresowane państwo członkowskie – do dnia 31 marca roku następującego po przedmiotowym roku kalendarzowym – przesyła Komisji i EFCA sprawozdanie z oceny dotyczące skuteczności działań kontrolnych i inspekcyjnych przeprowadzonych w ramach przedmiotowego indywidualnego programu kontroli i inspekcji.
2. Sprawozdanie z oceny, o którym mowa w ust. 1, zawiera jako minimum informacje wymienione w załączniku IV. Zainteresowane państwa członkowskie mogą także włączyć do sprawozdania z oceny inne działania, takie jak szkolenia lub sesje informacyjne, których celem było wywarcie wpływu na poziom przestrzegania przepisów przez statki rybackie i innych operatorów.
3. W ramach rocznej oceny skuteczności wspólnych planów rozmieszczenia, o której mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 768/2005, EFCA uwzględnia sprawozdania z oceny, o których mowa w ust. 1.
4. Raz do roku Komisja zwołuje posiedzenie Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury, aby ocenić stosowność, właściwość i skuteczność indywidualnego planu kontroli i inspekcji oraz jego ogólne skutki pod kątem przestrzegania prawa przez statki rybackie i innych operatorów, na podstawie sprawozdań z oceny, o których mowa w ust. 1. Przy tej okazji można przeprowadzić przegląd docelowych wartości odniesienia określonych w załączniku II.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PROCEDURY OCENY RYZYKA

Każdy statek rybacki, każda grupa statków rybackich, kategoria narzędzi połowowych, każdy podmiot lub każda działalność związana z połowami, w odniesieniu do poszczególnych stad i obszarów, o których mowa w art. 1, podlega kontroli i inspekcji stosownie do przypisanego poziomu priorytetowości. Poziom priorytetowości przypisuje się stosownie do wyników oceny ryzyka przeprowadzonej przez każde zainteresowane państwo członkowskie lub przez dowolne inne państwo członkowskie – wyłącznie do celów stosowania art. 5 ust. 4 – zgodnie z następującą procedurą:

Opis ryzyka [stosownie do ryzyka/łowiska/obszaru i dostępnych danych]	Wskaźnik [stosownie do ryzyka/łowiska/obszaru i dostępnych danych]	Etap w łańcuchu połowów/ wprowadzania do obrotu (Kiedy i w którym miejscu występuje ryzyko)	Elementy, które należy uwzględnić [stosownie do ryzyka/łowiska/obszaru i dostępnych danych]	Częstotliwość występowania na danym łowisku (*)	Potencjalne konsekwencje (*)	Poziom ryzyka (*)
[Uwaga: Opis ryzyka opracowany przez państwa członkowskie powinien być zgodny z celami określonymi w art. 3]			<p>Poziomy połów/wyładunków w podziale na statki rybackie, stada i narzędzia,</p> <p>Dostępność kwoty dla statków rybackich, w podziale na statki rybackie, stada i narzędzia,</p> <p>Wykorzystywanie znormalizowanych skrzynek,</p> <p>Poziom i wahania ceny rynkowej wyładowywanych produktów rybołówstwa (pierwsza sprzedaż),</p> <p>Liczba przeprowadzonych uprzednio inspekcji i liczba stwierdzonych naruszeń w odniesieniu do danego statku rybackiego lub innego operatora,</p> <p>Historia lub potencjalne zagrożenie bądź oszustwo dotyczące danego portu/ miejsca/obszaru i metier,</p> <p>Wszelkie inne stosowne informacje lub źródła</p>	Duża/Średnia/Niska/lub Nieznaczna	Poważne/Znaczące/Dopuszczalne/lub Marginalne	bardzo niski/niski/średni/wysoki lub bardzo wysoki

(*) Uwaga: Podlega/podlegają ocenie państw członkowskich. W ramach oceny ryzyka rozpatruje się – na podstawie doświadczeń z przeszłości oraz wykorzystując wszelkie dostępne informacje – prawdopodobieństwo wystąpienia przypadku nieprzebrzegania przepisów oraz jego ewentualne potencjalne konsekwencje.

ZAŁĄCZNIK II

DOCELOWE WARTOŚCI ODNIESIENIA

1. Poziom inspekcji na morzu (w tym – w stosownych przypadkach – nadzoru lotniczego)

Jeżeli inspekcje na morzu są uwzględniane w ramach danego etapu w łańcuchu połowów i stanowią element strategii zarządzania ryzykiem, w odniesieniu do inspekcji na morzu dotyczących statków rybackich uczestniczących w połowach dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota w danym obszarze, każdego roku osiągnane są następujące wartości odniesienia ⁽¹⁾:

Roczne wartości odniesienia (*)	Poziom szacunkowego ryzyka w odniesieniu do statków rybackich zgodnie z art. 5 ust. 2	
	wysoki	bardzo wysoki
Łowisko	Inspekcja na morzu obejmuje co najmniej 2,5 % rejsów połowowych realizowanych przez statki rybackie „wysokiego poziomu ryzyka” na przedmiotowym łowisku	Inspekcja na morzu obejmuje co najmniej 5 % rejsów połowowych realizowanych przez statki rybackie „bardzo wysokiego poziomu ryzyka” na przedmiotowym łowisku

(*) Wyrażone jako wartość procentowa rejsów rybackich realizowanych w danym obszarze przez statki rybackie wysokiego/bardzo wysokiego ryzyka/na rok.

2. Poziom inspekcji na lądzie (w tym kontrole dokumentacji oraz inspekcje w portach lub przy pierwszej sprzedaży)

Jeżeli inspekcje na morzu są uwzględniane w ramach danego etapu w łańcuchu połowów/wprowadzania do obrotu i stanowią element strategii zarządzania ryzykiem, w odniesieniu do inspekcji na lądzie (w tym kontroli dokumentacji i inspekcji w portach lub przy pierwszej sprzedaży) statków rybackich i innych operatorów uczestniczących w połowach dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota w danym obszarze, każdego roku osiągnane są następujące docelowe wartości odniesienia ⁽²⁾:

Roczne wartości odniesienia (*)	Poziom ryzyka w odniesieniu do statków rybackich lub innych operatorów (pierwszy nabywca)	
	wysoki	bardzo wysoki
Łowisko	Inspekcje w porcie obejmują co najmniej 10 % całkowitej ilości wylądowanej przez statki rybackie „wysokiego poziomu ryzyka”	Inspekcje w porcie obejmują co najmniej 15 % całkowitej ilości wylądowanej przez statki rybackie „bardzo wysokiego poziomu ryzyka”

(*) Wyrażone jako wartość procentowa ilości wylądowanych przez statki rybackie wysokiego/bardzo wysokiego ryzyka/na rok.

Inspekcje przeprowadzane po wylądunku lub przeladunku służą w szczególności jako uzupełniający mechanizm kontroli krzyżowej pozwalający ocenić wiarygodność odnotowanych i zgłaszanych informacji o połowach i wylądunkach.

⁽¹⁾ W przypadku statków spędzających na morzu mniej niż 24 godziny na rejs połowowy i zgodnie ze strategią zarządzania ryzykiem, docelowe wartości odniesienia mogą zostać obniżone o połowę.

⁽²⁾ W przypadku statków wylądujących mniej niż 10 ton na wylądunek i zgodnie ze strategią zarządzania ryzykiem, docelowe wartości odniesienia mogą zostać obniżone o połowę.

ZAŁĄCZNIK III

INFORMACJE OKRESOWE NA TEMAT REALIZACJI INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKЦИИ

Format przekazywania informacji zgodnie z art. 12 dla każdej inspekcji uwzględnianej w sprawozdaniu:

Nazwa elementu	Kod	Opis i zawartość
Oznaczenie inspekcji	II	Kod kraju ISO alpha-2 + 9 cyfr, np. DK201200000
Data inspekcji	DA	RRRR-MM-DD
Rodzaj inspekcji lub kontroli	IT	Na morzu, na lądzie, kontrola transportu, dokumentacji (należy wskazać właściwy rodzaj)
Oznaczenie każdego statku rybackiego, pojazdu lub operatora	ID	Numer unijnego rejestru floty rybackiej statku rybackiego, oznaczenie pojazdu lub nazwa firmy operatora
Narzędzia połowowe	GE	Kod narzędzia zgodny z Międzynarodową normą w zakresie statystycznej klasyfikacji narzędzi połowowych FAO
Poważne naruszenie	SI	T = tak, N = nie
Rodzaj stwierdzonych poważnych naruszeń	TS	Określić rodzaj stwierdzonego poważnego naruszenia poprzez odniesienie do oznaczenia liczbowego (lewa kolumna) z załącznika XXX do rozporządzenia (UE) nr 404/2011. Ponadto poważne naruszenia, o których mowa w art. 90 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia w sprawie kontroli, oznaczają się odpowiednio liczbami „13”, „14” i „15”.
Sytuacja w zakresie działań następczych	FU	Określić bieżącą sytuację: SPRAWA W TOKU, ZŁOŻONO ODWOŁANIE lub SPRAWA ZAMKNIĘTA
Grzywna	SF	Kwota grzywny w EUR, np. 500
Konfiskata	SC	POŁOWY/NARZĘDZIA objęte konfiskatą fizyczną. Wartość konfiskaty w przypadku wartości połowu/narzędzi w EUR, np. 10 000.
Inne	SO	W razie cofnięcia licencji/upoważnienia, wpisać LI (licencja) lub AU (upoważnienie) + liczbę dni, np. AU30
Punktacja	SP	Liczba przypisanych punktów, np. 12
Uwagi	RM	W razie niepodjęcia działań po wykryciu poważnego naruszenia, należy udzielić pisemnego wyjaśnienia.

ZAŁĄCZNIK IV

TREŚĆ SPRAWOZDAŃ Z OCENY

Sprawozdania z oceny zawierają co najmniej następujące informacje:

I. Ogólna analiza przeprowadzonych działań kontrolnych, inspekcyjnych i egzekwujących przepisy (osobno dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego)

- Opis ryzyk ustalonych przez zainteresowane państwo członkowskie oraz szczegółowy opis treści strategii zarządzania ryzykiem, w tym opis procesu przeglądu i zmian.
- Porównanie rodzaju wykorzystanych narzędzi kontrolnych i inspekcyjnych oraz liczby zaangażowanych środków inspekcyjnych/liczby środków dostępnych w ramach realizacji indywidualnego programu kontroli i inspekcji, w tym czasu trwania i obszaru zastosowania.
- Porównanie rodzaju wykorzystanych narzędzi kontrolnych i inspekcyjnych oraz liczby przeprowadzonych działań kontrolnych i inspekcyjnych (sporządzić na podstawie informacji przesłanych zgodnie z załącznikiem III)/liczby stwierdzonych poważnych naruszeń, oraz – tam gdzie to możliwe – analiza motywów popełnienia tych wykroczeń.
- Sankcje nałożone za poważne naruszenia (sporządzić na podstawie informacji przesłanych zgodnie z załącznikiem III).
- Analiza pozostałych działań (innych niż działania kontrolne, inspekcyjne i egzekwujące przepisy, np. szkolenia lub sesje informacyjne), których celem jest odniesienie skutku pod kątem przestrzegania prawa przez statki rybackie lub innych operatorów [NA PRZYKŁAD: liczba wdrożonych ulepszeń w zakresie narzędzi połowowych, liczba próbek dorsza/młodych ryb itd.].

II. Szczegółowa analiza przeprowadzonych działań kontrolnych, inspekcyjnych i egzekwujących przepisy (osobno dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego)

1. Analiza działań inspekcyjnych na morzu (w tym – w stosownych przypadkach – nadzoru lotniczego), w szczególności:
 - porównanie udostępionych/zaangażowanych statków patrolowych,
 - liczba poważnych naruszeń na morzu,
 - udział procentowy liczby inspekcji na morzu przeprowadzonych na statkach rybackich „bardzo niskiego”, „niskiego” lub „średniego” poziomu ryzyka, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku poważnych naruszeń,
 - udział procentowy liczby inspekcji na morzu przeprowadzonych na statkach rybackich „wysokiego” lub „bardzo wysokiego” poziomu ryzyka, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku poważnych naruszeń,
 - rodzaj i poziom kar/ocena efektu odstrasżającego.
2. Analiza działań inspekcyjnych na lądzie (w tym kontroli dokumentacji oraz inspekcji w portach lub przy pierwszej sprzedaży, bądź przy przeładunku), w szczególności:
 - porównanie udostępionych/zaangażowanych jednostek inspekcyjnych do celów inspekcji na lądzie;
 - liczba poważnych naruszeń na lądzie;
 - udział procentowy liczby inspekcji na lądzie przeprowadzonych na statkach rybackich lub u operatorów „bardzo niskiego”, „niskiego” lub „średniego” poziomu ryzyka, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku poważnych naruszeń;
 - udział procentowy liczby inspekcji na lądzie przeprowadzonych na statkach rybackich lub u operatorów „wysokiego” lub „bardzo wysokiego” poziomu ryzyka, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku poważnych naruszeń;
 - rodzaj i poziom kar/ocena efektu odstrasżającego.
3. Analiza docelowych wartości odniesienia wyrażonych jako poziom przestrzegania przepisów (w stosownych przypadkach), w szczególności:
 - porównanie udostępionych/zaangażowanych środków,
 - liczba poważnych naruszeń oraz tendencja (w porównaniu z dwoma poprzednimi latami),
 - udział procentowy liczby inspekcji przeprowadzonych na statkach rybackich/u operatorów, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku poważnych naruszeń,

— rodzaj i poziom kar/ocena efektu odstrasżającego.

4. Analiza pozostałych działań inspekcyjnych i kontrolnych: przeladunku, przywozu/wywozu, nadzoru lotniczego, a także innych działań, takich jak szkolenia lub sesje informacyjne, których celem było wywarcie wpływu na poziom przestrzegania przepisów przez statki rybackie i innych operatorów.

III. Propozycje dotyczące podniesienia skuteczności przeprowadzonych działań kontrolnych, inspekcyjnych i egzekwujących przepisy (osobno dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego)
